

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У 4699/13
15.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Капетановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." ... из ..., Улица ... број ..., кога заступа Суџум Татјана, адвокат из Београда, Мајке Јевросиме број 6/7, против решења туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина, број 148-04-039-00-1135/4-2012 од 07.02.2013. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 15.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије - Управе царина-Комисије за жалбе Управе царина бр. 148-04-039-00-1135/4-2012 од 07.02.2013. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 18.790,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд бр. У/І-1221/2012 од 30.05.2012. године. Наведеним првостепеним решењем измењени су подаци за робу из наименовања "01", у ЈЦИ УВ-4 број 49317 од 09.10.2008. године Царинске испоставе Аеродром Београд, а тужилац обавезан да плати износ од 428.580,00 динара на име накнадне наплате мање плаћеног царинског дуга за робу декларисану за поступак стављања у слободан промет по наведеном царинском документу, од чега на име царине 363.203,37 динара и на име пореза на додату вредност износ од 65.376,60 динара.

Тужбом поднетом овом суду, преко пуномоћника, дана 01.04.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и учињених битних повреда правила поступка. Наводи да је у царинској декларацији ЈЦИ УВ-4 49317 од 09.10.2002. године робу правилно сврстао под називом дијатетски производи у облику таблета, а да је тужени исту робу након накнадне контроле сврстао под називом прехранбени производи-остало, на основу налаза Царинске лабораторије. Наглашава да поменуте налазе на које се тужени позвао у записнику од 16.03.2012. године није добио и да му није пружена могућност да се на исте изјасни и тражи суперанализу, указујући да се они односе на робу увезену 2007. године, а да је

предметни увоз тужилац обавио 2009. године. Наглашава да је поднео захтев за суперанализу, али налаз ни после 12 месеци од подношења захтева није урађен. Сматра да је тужени поступио супротно одредби члана 13. Закона о општем управном поступку будући да је поступак правоснажно окончан и роба правоснажно оцарињена 19.10.2008. године на Царинарници Београд и стављена у слободан промет под називом дијететски производи у облику таблета. Указује да нису постојали услови за примену члана 103. став 5. Царинског закона, јер првобитно царинијење није извршено на основу неистиних и непотпуних података. Како је првобитна царинска декларација била правилно попуњена и није било услова за накнадно мењање података у царинској декларацији, предложио је да суд усвоји тужбу и поништи оспорено решење или да сам реши ову управну ствар тако што ће преиначити оспорено решење и поништити решење Царинарнице Београд број У/І-1221/2012 од 30.05.2012. године. Накнадним поднеском од 14.05.2015. године, тужилац је тражио трошкове поступка у износу од 36.000,00 динара за састав тужбе, као и за судске таксе.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима оспореног решења, тужени је одлучио као у диспозитиву истог, налазећи да је првостепени орган након правилноведеног поступка накнадне контроле царинског документа, о чему је сачинио записник број 148-09-038-02-334/3/2011 од 16.03.2012. године на основу члана 103. став 1. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10), и података о роби из Информационог система царинске службе, те података у произвођачким спецификацијама и резултата лабораторијских анализа несумњиво утврдио да се роба оцарињена по ЛЦИ, а према своме саставу, не може сврстати у пријављени тарифни број као дијететски производ, већ у тарифни број утврђен решењем Царинарнице, јер представља прехранбени производ, са којих разлога је применом тарифне стопе према накнадно утврђеном тарифном броју, утврђен царински дуг тужиоца. У образложењу оспореног решења тужени је навео да је тужиоцу омогућено да учествује у поступку који је претходио доношењу оспореног решења.

По оцени суда, напред изнето схватање оспореног решења не може се прихватити као правилно, јер нема упориште у списима предмета, тј. разлозима образложења решења Царинарнице, са којих разлога оспорено решење није сачињено сагласно одредбама члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), којим је прописано да образложење решења садржи, између осталог, разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер у поступку по жалби тужени није отклонио недостатке првостепеног поступка. Тужилац у тужби оспорава да је упознат са налазима Царинске

лабораторије Београд под бројем: 38750/2007, 387502/2007, 387503/2007, 387504/2007, 387505/2007, 387506/2007, 387507/2007, 387508/2007, 25201/2010, 25202/2010, 185700/11 и 810/2007, на које се првостепени орган позвао у записнику од 16.03.2012. године и на основу којих је измењена одлука, а у списима туженог супротних доказа нема, па је самим тим тужиоцу ускраћена могућност да се на исте изјасни и заштити своје право и правни интерес, чиме је учињена повреда одредбе члана 9. и 125. Закона о општем управном поступку.

Поред тога, тужилац је уз тужбу доставио захтев за спровођење суперанализе узорака од 17.04.2012. године са доказом да је исти упутио туженом поштом препоручено 17.04.2012. године, као и поднесак првостепеног органа 141-9386/1 од 06.04.2012. године, којим је подучен да у случају неслагања са налазом царинске лабораторије има право да, у року од 5 дана од дана пријема налаза, поднесе захтев за спровођење суперанализе узорка. Према доказима у списима туженог, достављеним уз одговор на тужбу, тужени није одлучио о овом захтеву тужиоца, нити је разлоге о томе изнео у образложењу оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, које је у тужби определио, Управни суд је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...54/2014), које се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12) досудио трошкове на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара, таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и таксе на одлуку у износу од 1.900,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 15.05.2015. године, 24 У 4699/13

Записничар
Јелена Капетановић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС